

vilde være kommet til at rejse saa høje Bølger, som sket er, men der er kommet en anden Faktor til: de Indflydelser, der have gjort sig gældende fra Esbjerg By. Jeg vil ikke komme dybt ind paa denne Side af Sagen, uagtet jeg tror, at den har haft en mægtig Indflydelse paa det triste Resultat, efter min Formening i alt Fald, der nu foreligger os. Jeg har ganske vist kigget lidt bag Kulisserne i denne Sag, og det, jeg har set ved dette Indblik, har just ikke været videre tiltalende, men jeg tror ikke, at hele denne Sag, at hele den Bevægelse fra den Side egner sig til at fremsættes i dette høje Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henvise til de ret udførlige og højt frimodige Udtalelser om denne Sag, som Ordføreren i det andet Ting (Bluhme) har fremdraget, og som man vil kunne finde i Folketingstidenden. De have jo ogsaa fortsat sig senere. Jeg holder her i min Haand to Numre af „Nationaltidende“s Morgenudgave for i Gaar og i Dag. Ogsaa der ser man Dønningerne af de underjordiske Kræfter, der have været satte i Bevægelse i denne Sag, og jeg er i saa Henseende ganske enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn), der saa stærkt hævdede, at her drejede det sig om en Sag, der ikke i det væsentlige var Esbjerg Bys Sag, men var hele Landets. Det samme ærede Medlem omtalte ret udførligt § 3 i Lovforslaget. Jeg er ikke sikker paa, at jeg fuldstændig forstod Rækkevidden af hans Udtalelser, men de gik jo særlig ud paa, at Grundværdistigningsafgiften skulde overføres fra Jernbanelovforslaget til dette Lovforslag. Jeg maa i saa Henseende sige, at jeg ikke er belavet paa at optage en Debat om denne Sag her, idet jeg tror, at den har sin rette Plads, naar vi komme til Jernbanelovforslagets Behandling, men jeg skal dog sige saa meget, at jeg er ret sympatetisk stemt overfor en Grundværdistigningskat, i alt Fald teoretisk; hvorledes den praktisk kan gennemføres, det maa jeg tilstaa er mig lidt gaadefuldt, og jeg tvivler ikke om, at det bliver uhyre vanskeligt at finde en praktisk Form for en saadan Skats eller Afgifts Udførelse i Livet her i dette Tilfælde. Da maaske dette Lovforslag finder sin Afgørelse, forinden vi komme til Jernbanelovforslagets Afgørelse, vil jeg dog blot henstille den Tanke til Overvejelse, om man ikke kunde gaa en af to Veje. Den ene Vej var jo meget lige til, og det ere de vel egentlig begge. Den ene Vej vilde være, at man ved Havneanlæg indførte de samme Bestemmelser med Hensyn til Grundværdi-

stigningsafgiften som ved Jernbanerne. Den anden Vej, der, som det forekommer mig, maaske vilde være den naturligste, var, at man betragtede denne halve Million, som omhandles i § 3, og som skal ydes af Esbjerg Kommune, som et ligefremt almindeligt kommunalt Tilskud, som kunde paalignes ad den sædvanlige kommunale Vej. Det er imidlertid kun Tanker, jeg henstiller til velvillig Overvejelse, idet jeg ikke vil fordybe mig i denne Sag i dette Øjeblik og ved dette Lovforslag. Derimod giver den samme § 3 mig Anledning til at fremdrage en Betænkelse, der har rejst sig hos mig med Hensyn til Paragraffens 1ste Stykke, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Det lyder saaledes: „For at den i § 1 ommeldte Udvidelse skal komme til Udførelse, maa Esbjerg Byraad inden 3 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden til Ministeren for offentlige Arbejder afgive Erklæring om, at Esbjerg Købstadkommune forpligter sig til at erstatte Statskassen $\frac{1}{2}$ Million Kr. af Udgifterne ved Udvidelsen, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med $\frac{1}{15}$ aarlig i 15 paa hinanden følgende Finansaar, saaledes at det første Afdrag betales inden den 1. April 1912.“ Maaske er min Forstaaelse af dette Stykke ikke korrekt, men jeg kan ikke forstaa Stykket anderledes, end at derved gives der Esbjerg Kommune Haands- og Halsret over en Lov, vedtagen af den danske Rigsdag, stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, offentliggjort i Lovtidende — fuldstændig Haands- og Halsret over den saaledes, at hvis Kommunen nægter at give dette Tilskud, er en saadan Lov Null og Nichts. Det er jo muligt, at min Forstaaelse her glipper, og jeg tillader mig derfor at rette en ærbødig Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, hvorledes dette Stykke af § 3 rettelig skal forstås, thi det er jo dog for absurd, hvis en saadan Udgang af Sagen skulde kunne tænkes. Jeg maa maaske gøre den Tilføjelse til mit Spørgsmaal, at jeg kunde tænke mig, at et Svar fra den højtærede Minister kunde komme til at lyde paa, at der slet ingen Fare er — praktisk set — ved denne Bestemmelse, thi Bestemmelsen indeholder kun en Betingelse for, at disse Arbejder blive gjorte, og sikrer Udbetalingen af denne halve Million. Ja, et saadant Svar vilde jeg dog ikke finde tilfredsstillende, det vil jeg sige paa Forhaand, thi Sikkerheden vil dog i hvert Tilfælde blive saa som saa. Der er jo altid en Mulighed for, at Kommunen vilde nægte